ABDULLAH BİN EBÛ BEKR-İ SIDDÎK (radıyallahü anh)

Eshâb-ı kiramdan, ilk müslümanlardan. Babası Ebû Bekr-i Sıddîk (radıyallahü anh), annesi Katile binti Abdiluzza'dır. Esma (radıyallahü anha) ile anne bir kardeştir. Mekke'de doğduğu tahmin edilmesine rağmen, târihi bilinmemektedir.

Abdullah, babası Ebû Bekr-i Sıddîk (radıyallahü anh) davetiyle, küçük yaşta müslüman oldu. Hazreti Muhammed (aleyhisselâm) ile babasının Mekke'den Medine'ye hicretlerinde, Sevr Mağarası'na geldiğinde habercilik vazîfesini yaptı. Zekî ve kabiliyetli bir genç olduğundan, babasının emir ve direktiflerini harfiyyen yerine getirirdi. Gündüzleri Mekke'de Kureyşliler arasında bulunup, onların Peygamberimiz (aleyhisselâm) ve Hazreti Ebû Bekir hakkında söylediklerini, konuşmalarını akşam vakti Sevr Mağarası'na gelerek, haber verirdi. Geceyi çırada geçirip, tan yeri ağarmadan Mekke'ye dönerdi. Bu hizmeti, onun adını İslâm târihine geçirdi. Hazreti Resûlullah O'nu Ali bin Ebû Tâlib (radıyallahü anh) ile âhıret kardeşi yaptı. Atîke binti Zeyd bin Amr (radıyallahü anha) ile evliydi.

Abdullah bin Ebû Bekr, hicret-i Nebevî'den sonra Mekke'den Medine'ye geldi. Resûlullah (aleyhisselâm) ile hicretin 8. senesinde Mekke'nin fethinde bulundu.

Mûte Harbi'nde, İslâm Ordusu kumandanı Zeyd İbni Hârise'nin şehîd olmasını, sonra kumandan olan Ca'fer İbni Ebî Talib'in sancağı almasını bunun da şehîd olmasıyla Abdullah İbni Revâha'nın kumandayı alıp onun da şehîd olmasıyla, Hâlid İbni Velîd'in kumandayı almasını ve Resûlullah'ın (aleyhisselâm) bütün bunları Medine-i Münevvere'de Minber-i se'âdetinde başından sonuna kadar haber verdiğini rivâyet etti. Resûlullahın bu mucizesini haber vermesiyle rivâyeti kitaplara geçti.

Mekke'nin fethinden sonra Huneyn Gazvesi'ne katıldı. Huneyn'den kaçan Sakif ve Hevâzinliler'in toplanmalarına mani olmak için onların sığınıp,

saklandıkları Taif Kalesi'ni muhasara etti. Muhasarada ok isâbet edip, yaralandı. Medine'ye yaralı olarak döndü.

Abdullah bin Ebî Bekr-i Sıddîk (radıyallahü anh) Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) için hazırlanan hulleyi (elbise) yedi altına satın almıştı. Sonra Resûlullahın tekfinine uygun görülmeyince, teberrüken kendine kefen için saklamıştı. Rûhunu teslim edeceği sırada, "Bunda, hayır ve bereket olsa idi, Resûlullah efendimiz tekfîn olunurdu" deyip, kendisine bunu kefen yaptırmadı.

Hazreti Ebû Bekir'in (radıyallahü anh) hilâfetinin başlarında hicretin onbirinci senesinin Şevval ayında Taifte aldığı yaranın iyileşmemesi sebebiyle vefât etti. Cenâze namazını Hazret-i Ebû Bekir kıldırdı. Kabrine ise Hazret-i Ömer, Talha ve kardeşi Abdurrahmân bin Ebû Bekir (radıyallahü anh) indirmişlerdir. Tâif şehîdlerinden sayılır.

Onun vefâtından bir müddet sonra Hazret-i Ebû Bekir'e, Sakif heyeti geldi. O sırada Hazreti Abdullah'ın ölümüne sebep olan ok, Hazreti Ebû Bekir'in yanındaydı. Oku, heyettekilere göstererek: "İçinizde bu oku tanıyanınız var mı?" diye sordu. Aclânoğullarının kardeşi Hazret-i Sa'd bin Ubeyd: "Bu oku ben yonttum; ucunu ben sivrilttim; tüyünü ben taktım; bunu atan da benim" dedi. Bunun üzerine Hazreti Ebû Bekir "Bu ok, Abdullah bin Ebî Bekir'i şehîd eden oktur. Senin elinle ona şehîdlik şerbetini içiren, onun eliyle seni öldürtmeyen Allah'a hamd olsun. Allah'ın himâyesi geniştir" buyurdu.

---

1) El-İsâbe cild-2, sh. 283
2) Sahîh-i Buhârî Kitab-ul-Cihâd 133
3) Sahîh-i Müslim Fedail-üs-sahâbe Hadîs No: 1
4) Kâmûs-ül-A'lâm cild-4, sh. 3037, 3100